34ste jaar. — Nr 40. Dinsdag 5 April 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad: **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 5 APRIL.

De Kamer.

Zaterdag heeft de Kamer eene belangrijke zitting gehouden. De heer Thonissen heeft in den aanvang der zitting de opmerkingen van den heer Woeste beantwoord, aangaande de wachtgelden en de aangenomene scholen.

Hij begon te verklaren dat hij in algemeenen regel de wachtgelden door de wet bepaald in 't voordeel der onderwijzers en onderwijzeressen in beschikbaarheid, niet kan verminderen of afschaffen.

Op 15 november 1886 waren er 381 onderwijzers, 102 hulponderwijzers, 290 onderwijzeressen en 56 hulponderwijzeressen, tesamen 829, waarbij 159 onderwijzeressen van bewaarscholen in beschikbaarheid. Dat maakt eenen jaarlijkschen last uit van 1,116,613 frank.

Deze last zal langzamerhand verminderen bij wijze van uitdooving of nieuwe plaatsing der beschikbare onderwijzers. Velen onder hen hebben thans eene winstgevende positie. De achtbare minister heeft onder dit opzicht treffende voorbeelden aangehaald.

Het gouvernement zal het wachtgeld van die wezenlijke renteniers afschaffen. De onderwijzeressen van bewaarscholen, insgelijks, welke geene nieuwe plaats zoeken, zullen haar wachtgeld op 750 frank zien verminderen.

De heer Thonissen kan zich niet aansluiten bij het amendement van den heer Woeste, ten voordeele der niet-aangenomene scholen. De heer Jacobs is van hetzelfde gevoelen. Later, als de toestand der schatkist het zal toelaten, zal men dit geval kunnen onderzoeken en eenen algemeenen maatregel nemen.

De achtbare volksvertegenwoordiger van Antwerpen heeft de legende der « gebroodroofde » onderwijzers volkomen uitgekleed. Hij heeft de gematigdheid aangetoond waarmede het gouvernement de wet van 1884 uitvoert.

Deze gematigdheid is van zulken aard dat verscheidene zijner vrienden er ontevreden over zijn. De heer Jacobs had er wel mogen bijvoegen dat zij daar maar al te dikwijls reden toe hebben.

Een der beste argumenten ten voordeele der wet van 1884 is dat, dank aan die wet, in het begin van 1885, de scholen aan het staatstoezicht onderworpen door twee honderd duizend kinderen meer werden bijgewoond dan onder de wet van 1879. Sedert dien moet het getal nog merkelijk aangegroeid zijn. De heer Jacobs heeft de statistiek der schoolbevolking gevraagd, welke onder dit opzicht ongetwijfeld zeer leerrijk is.

De liberale gemeenten, gehoorzamende aan een ordewoord, weigeren zich aan de bepalingen der wet te onderwerpen : Zonder tot geweldige maatregels over te gaan heeft het gouvernement een uitmuntend middel om ze tot de uitvoering der wet te dwingen : het weigeren der hulpgelden. De heer Jacobs heeft terecht op het gebruik van dit middel aangedrongen, ten opzichte der onwillige gemeenten.

Nadat de heeren baron de Favereau, Jamme en Thiriar het woord hadden gevoerd, heeft de heer Van Cleemputte twee belangrijke amendementen neergelegd, strekkende tot eene betere verdeeling der wachtgelden tusschen den Staat, de provincie en de gemeenten.

Wetgeving.

Men leest in het weekblad *la Paix* :

Men voorziet dat de beraadslaging over de invoerrechten op het vee en over de forten der Maas, in de Kamer zullen duren tot half Mei en dat vervolgens de huishoudelijke hervormingen den voorrang zullen hebben op de talrijke andere punten van het dagorde.

Het is mogelijk dat de zittijd maar zal eindigen in September, gelijk in 1851, of wel dat hij, in Augustus gesloten, reeds in het midden Oktober hernomen worde, om de bijzondersteachterstallige punten aftedoen.

De rechten op het vee zullen gestemd worden, misschien ook wel de forten van Luik, Namen en Antwerpen, maar het al de uitgebreid program der Werkkommissie zal slechts gedeeltelijk doorgaan, ter oorzake zijner strekking tot inkrimping der vrijheid.

Gemeente raad.

De zitting van den gemeenteraad die aangekondigd was voor gisteren maandag, is uitgesteld tot aanstaande donderdag 7 april om 5 uren 's namiddags.

Ziehier nogmals de lijst der voorwerpen van de dagorde.

DAGORDE :

1° Likwidatie met M. H. Christiaens voor hetgeen de werken betreft uitgevoerd tusschen de Hasseltsche en de Kruispoort.

2° Stadsmotten : irrigatie, gezondmaking.

3° Buurtwegen, weg n° 25, verbindende den St-Truidenschen aan den Hasseltschen steenweg, plan van rechtlijning.

4° Idem, vraag van rechtlijning door M. Toppet.

5° Idem, weg van Henis, verandering.

6° Paleis van Justicie, restauratie.

7° Bestek der werken van zuivering, van onderhoud en herstelling in 1887 aan de waterloopen uit te voeren.

8° Overschot van gemeente grond langs den wal tusschen den steenweg van St-Truiden en den weg op Fexhe-le-haut-clocher : vraag van verkrijging.

9° Fabriek van St-Jans Kerk. Vergrooting der kerk.

10° Idem. Aflegging van eene rent.

11° Bureel van weldadigheid, akte van verpachting van goederen.

12° Idem. Aflegging van het legaat Barthels.

13° Burgerlijke godshuizen. Verkoop van een perceel land.

14° Idem. Aflegging van eene rent.

15° Statie, afleiding van den steenweg van Tongeren naar Maestricht.

Tot ontvangers der rechtstreeksche belastingen zijn benoemd :

Te Smeermaes, M. Meuris, vroeger te Hamont ; te Hamont, M. Wolff, vroeger te Meenen.

Tot ontvanger der douanen van 3e klas is benoemd te Lanaeken, M. Baude, thans ontvanger van 6e klas en wordt in bestgenoemd ambt vervangen door M. Lowet, thans te Smeermaes.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois d'**avril** 1887, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

Er zijn gedurende de drie laatste dagen weer eenige razendde honden afgemaakt. De brusselsche drukpers vraagt dat er bijzonder policiemaatregels zouden genomen worden.

— Nog voortdurend maken de brusselsche bladen melding van nachtelijke aanrandingen. Een bewoner der Hoogstraat werd zondag nacht door twee kerels in de buurt zijner woning aangerand en ten gronde geworpen. De schurken namen hem zijn geld, zijne horlogie en ketting af, en verdwenen daarna als de wind. De bestolene heeft eene aanklacht bij de policie ingediend.

Zondag nacht werd een jonge hovenier, zekere Karel Van den Bosch, in de Groendreef door twee kerels aangevallen, uitgeschud en vervolgens in de vaart geworpen. De jongeling kon zwemmende den andere oever bereiken en zich naar zijne woning begeven.

De policie van het feit onderricht, begaf zich naar de woning van den jongeling. Hij verklaarde dat de twee dieven hem zijnen portemonaie, inhoudende eene banknoot van 50 fr. en eene van 20 fr. ontstolen hadden en hem vervolgens in de vaart geworpen hadden. Door zich te verzetten tegen de baanstroopers, werd hij aan den hals en aan de hand gewond door de messen waarmede zij hem bedreigd hadden. De jongeling wordt thans in het St-Jansgasthuis verzorgd. De plichtigen worden opgezocht.

— Hoe sommige menschen de eerlijkheid weten te beloonen blijkt uit het volgende feit :

Een bediende van een der brusselsche spoorwegstaties vond in een rijtuig eene rol papieren, eene waarde hebbende van 25,000 fr. Hij zocht den eigenaar op, haastte zich hem den schat te overhandigen en deze, in eene opwelling van edelmoedigheid, gaf den eerlijken werkman eene som van... 15 centen.

— Men schrijft uit Gent :

Wreede moord. — Aanhouding van den moordenaar. — Een agent der geheime policie zag donderdag omtrent de Zuiderstatie op het grondgebied van St-Gillis een kerel staan, welke bij meende Férar te zijn, maar hij twijfelde. Immers Férar had reeds zijne bakkebaarden doen afscheren. De agent deelde zijn vermoeden mede aan een anderen agent en beiden volgden den verdachte op. Hoe meer zij hem bezagen, hoe meer zij overtuigd waren dat zij den moordenaar voor zich hadden.

Férar bezocht het eene kolliehuis na het andere en de agenten trokken na hem ook binnen. In het vierde, niet meer twijfelende aan de wezenlijkheid, ging een der agenten naar Férar toe en legde de hand op den schouder en zegde hem : *Gij zijt Férar?* Deze werd bleek en antwoordde : *Ja ik beshet.* (Onnoodig hier het tooneel te beschrijven dat in het kolliehuis ontstond).

Zij hielden hem aan en brachten hem naar het policiebureel van St-Gillis, waar de heer Crabbe den verdachte eene eerste ondervraging deed ondergaan. Férar, het was hij, deed weldra bekentenissen.

Te middernacht kwam het parket in het bureel toe. De heer Servais, substituut van den prokureur des konings, ondervroeg Férar tot 4 ure 's morgends.

Eergisteren morgend werd hij met den trein van 7 ure 20 minuten van Brussel naar Gent overgebracht in gezelschap van de agenten die hem aanhielden.

De bewegredenen van den moord. — De *Indépendance* en de *Etoile belge* zeggen dat de moordenaar voor den onderzoeksrechter het volgende zou verklaard hebben.

Ik heb de misdaad gepleegd, zegt Férar, uit wraak en jaloersheid. Sedert meer dan een jaar kende ik madame Vervier en was zij mijne minares. Onze bijeenkomsten hadden gewoonlijk plaats in het park der Kortrijksche poort of in de onbebouwde gronden der Akkergemstraat, als hare kinderen te huis waren.

(Onze lezers gelieven hier op te merken dat het niet juist kan zijn, want in de Akkergemstraat ligt geen onbebouwde grond. Nota der redaktie.)

Acht dagen voor de misdaad had ik haar eene bijeenkomst gevraagd. Zij is niet gekomen, ik heb mij gewroken. Aanstonds na den moord heb ik naar eenen brief gezocht, dien ik haar over eenige tijd geschreven had. Deze brief moest mij verraden ; ik heb hem echter niet gevonden.

In mijne opzoekingen heb ik de hand gelegd op eene beurs, een dertigtal franks inhoudende. Ik heb dit geld genomen ; rond 4 ure ben ik vertrokken en naar huis gegaan, waar ik andere kleederen heb aangetrokken. De banden mijner hemsmouwen waren met bloed bevlekt. Ik droeg eene grijze broek en blauwen veston ; ik heb donkerkleurige kleederen aangetrokken.

Ik ben om 5 ure uit Gent vertrokken en te Meirelbeke afgestapt, waar ik den trein-banlieue voor Brussel heb genomen. Omtrent 7 ure kwam ik in die stad.

Die verklaring, indien zij wezenlijk gedaan is, schijnt niet met de waarheid overeen te komen, en gedaan te zijn om het inzicht van diefstal te verbergen. Iemand die eenen moord doet uit jaloersheid gaat daarna het zilverwerk niet stelen.

Coryn is zaterdag avond, om 10 ure in vrijheid gesteld, na een langdurend onderhoor voor den onderzoeksrechter. Férar heeft niet staande gehouden dat hij aan Coryn de gestolen obligatien heeft ter hand gesteld.

Men gelooft dat Coryn in de zaak betrokken blijft als verheler. Men heeft immers in zijn bezit een zilveren suikerlepel gevonden, voortkomende van den diefstal.

Heden is Férar voor den onderzoeksrechter niet moeten verschijnen. Een tweehonderdtal personen, die voor het paleis van justicie stonden om den moordenaar uit het karreeken te zien komen, zullen teleur gesteld zijn gewreest.

Gisteren morgend is het zoontje van Coryn door den policiecommissaris van St-Gillis, den heer Crabbe onderhoord geworden. Het jongentje heeft gezegd dat hij den nacht van den 5e met Férar en zijnen vader in het zelfde bed heeft geslapen ; dat Gaston Férar opgestaan is en dan uit zijnen zak twee obligatien heeft gehaald, welke hij in het vuur geworpen, na ze eerst met petrool nat gemaakt te hebben.

Men heeft in den put van het huis der misdaad het penneames terug gevonden, waarmede Gaston Férar de moord heeft gepleegd.

De moordenaar zal niet naar het huis der misdaad worden overgebracht, zooals eerst gemeld werd.

Férar heeft verklaard dat hij een deel van het gestolen zilverwerk in eenen pompput in de Bodegemstraat, te Brussel, geworpen heeft. Het parket van Gent heeft aan het parket van Brussel geteelegrafeerd om te verzoeken opzoekingen te willen doen. In eene herberg heeft men inderdaad zaterdag namiddag eene zilveren suikertang gevonden.

Gaston Férar is zaterdag avond op nieuw door den heer onderzoeksrechter Penneman onderhoord geworden en in tegenwoordigheid van Coryn gesteld. Het is na die ondervraging dat Coryn in vrijheid gelaten is.

∴ « Ik wed, dat ik den hardsten naam draag, » zei een reiziger in een station, alwaar men wachtte op den te laat komende trein.

— Nu, sprak zijne partij, om hoeveel wilt u wedden ?

— Om honderd frank, met de aanwezigen tot getuigen !

— Top ! zei de eerste, ik heet steen !

— Gewonnen ! riep de tweede, ik heet Harder, en onder luide torjuiching werd een bankbiljet overhandigd.

∴ *Twijfel.* — Neen, dat is me nu toch een slecht weer, heden koud, morgen warm ! Men weet werkelijk niet meer of men zijn winterjas of zijn zomerrok — naar den lommerd zal brengen.

∴ *Een puntdicht van Vader Conincke :*

Een Woekeraar Anselmus Diks
Lag ziek te bed, en scheen geen uur te zullen leven
Pastoor hield hem voor 't nog een zilveren krucifiks.
Vijf kroonen zal ik daarop geven.
Zei Diks ; 't is alles wat ik kan,
Zoo waar ik ben een eerlijk man.

BUITENLAND.

Duitschland.

STOUTE DIEFSTAL.

Den 22 Maart, ten 8 ure 's avonds, wandelde een Engelsche reiziger, de heer Patrich Casey, in de statie der *Friedrichstrasse*, te Berlyn. Hij kwam met zijne vrouw rechtstreeks van Parys en ging naar St-Petersburg. Men had van een uur openthoud te Berlyn gebruik gemaakt om in de statie het avondmaal te nemen.

Terwijl zijne vrouw bij de reispakken stond, werd zij door eenen kleinen heer, in reiskostuum deftig gekleed, beleefd in 't Duitsch aangesproken. Daar mevrouw Casey echter geen woord Duitsch verstond kon zij geen antwoord geven.

Kort daarop was de trein gereed en de beide reizigers wilden terug instappen, toen in 't gedrang de kleine heer regelrecht op den heer Casey botste. Een oogenblik verwarring : de heer in kwestie verontschuldigde zich zoo beleefd mogelijk en was weg. En, toen de trein zich in beweging zette, bevond de heer Casey dat zijn geldzak insgelijks vertrokken was. Deze hield niet minder in dan 500 pond sterling in banknoten (12,500 fr.), 500 *sovereigns*, 2000 fr. in bankpapier en 2 vijffrankstukken, alsook twee kaartjes, eerste klas, van Parys naar St-Petersburg en het reispas.

Te Eydtkuhnen stapte het bestolen paar af en bracht het feit ter kennis der policie.

Er bestaat geen de minste twijfel dat de behendige *pick-pocket* tot eene Hongaarsche dievenbende behoort, die van tijd tot tijd de Duitsche hoofdstad bezoekt. Men heeft de portretten dezer dieven en in een hunner hebben M. en Mev. Casey den kleinen zwarten heer in reiskostuum, herkend.

Italië.

De koningin van Italie heeft dezer dagen van haren neef, den onlangs gestorven prins van Montbert, de kleinigheid van 60 millioen liras geerfd.

Oostenryk.

In een dorpje, in het zuiden van Hongarie, kwam 's avonds, om een uur of tien, een schaapharder, bleek als een doode, ademloos het raadhuis binnensnellen, en smeekte den veldwachter, zoo snel mogelijk naar een veld, dat hij aanduidde, te gaan en zijnen kameraad uit de klauwen des duivels te bevrijden.

Toen men zich had overtuigd, dat de man niet krankzinnig was, liet men hem verder vertellen. Hij verhaalde dat door de kunde, hij en zijn vriend waren genoodzaakt een vaar aan te leggen. De beide herders hadden zich er bij neergezet, om al pratende den tijd te verdrijven, toen er plotseling eene bleekende gestalte, in bloedroode kleederen gehuld, zich tusschen hen plaatste. De schaapherders gingen dadelijk op de vlucht. In de nabijheid weidde de ezel van een hunner ; beiden bestegen ze dien, maar aanstonds begon het dier te draven, of de schaapherder, die achteraan zat, viel met eenen angstkreet achterover. De gestalte met de bloedroode kleederen was hen nagelooper en op den rug van den achtersten ruiter gesprongen, met het gevolg dat beiden van den ezel vielen.

Op de dringende bede van den schaapherder begaven zich verscheidene mannen naar de plaats des onheils, waar de toedracht der zaak spoedig werd opgeklaard. Een groote aap, die in het rood was gekleed, had weten te ontvluchten uit de tent van een reizend kermisgezelschap. Toen men bij het vuur kwam, zat de gewaande duivel zich daar heel gemoedelijk te warmen. Eenige schreden verder vond men den herder, doch hij bleek van schrik gestorven te zijn.

Amerika.

Het huwelijk van president Cleveland, het hoofd der Vereenigde-Staten, moet nog altijd zeer gelukkig zijn. De amerikaansche bladen spreken veel van de wederzijdsche innige genegenheid tusschen den president en zijne schoone jonge vrouw. Zoo verhalen zij, onder andere, dat Cleveland onlangs, op zijn 50ste verjaardag, verrast werd met twee bretels, welke zijne vrouw voor hem geborduurd had, en wel met haar zijdachtig hoofdhaar in plaats van met gewone zijde. Op ieder daarvan stond in sierlijke letters te lezen : « Aan mijn hartelijk geliefden man, op zijn 25ste geboortedag. » Zij had, omdat het beter stond, zijnen leeftijd verdeeld ; de twee bretels te zamen gaven toch vijftig !

Rusland.

Volgens latere berichten bij de Agencie *Reuter* te Londen ingekomen, betrekkelijk den laatsten aanslag tegen den czar, werd er inderdaad een schot gelost op den keizer door eenen officier, in het park van Gatchina. De dader is aangehouden. De czar werd niet gewond, olschoon het schot in de dichtste nabijheid Zijner Majesteit gelost werd.

Politiek overzicht.

De gezondheid van den Duitschen Keizer is veel verbeterd in de laatste dagen en deze week reeds, ingeval het weder gunstig blijft, zal hij kunnen in open rijtuig uitgaan. De oude vorst gevoelt zich zoo wel, dat hij spreekt van de krijgsbewegingen bij te wonen van het eerste legerkorps, die in September dicht bij Koeningsberg zullen plaats hebben.

Men verzekert thans uit goede bron, dat de onderhandelingen tusschen Pruisen en het Vatikaan over de terugkeer der geestelijke orders reeds goede uitslagen gehad hebben.

Behalve de jezuieten en de predikheeren zullen al de geestelijke ordens in Pruisen toegelaten worden.